

پیر لوکوک

(کشور: بلژیک)

زندگی‌نامه

دکتر پیر لوکوک، یکی از پژوهشگران برجسته و مشهور مطالعات ایران باستان و شرق‌شناسی است. او در سال ۱۹۳۹ در بلژیک متولد شد و در سال ۱۹۴۷ دکتری خود را در زمینه تاریخ و ادبیات شرق از دانشگاه لیژ و در سال ۱۹۸۳ از دانشگاه سوربن دریافت کرد. وی از سال ۱۹۸۹ تا ۲۰۰۷ مدیر مطالعات کرسی زبان‌شناسی ایران بود و در دانشگاه نیوسوربن زبان‌های شرقی و در موسسه آموزش عالی اکول دو لوور خوانش کتیبه‌های فارسی باستان، فارسی میانه و اشکانی را تدریس کرده است.

لوکوک در دانشگاه لیژ از محضر اساتیدی چون ژاک دوشن گیلمن، ایران‌شناس نامور اروپایی، بهره برد و در ابتدای فعالیت‌هایش بر زبان‌های ایران باستان، لغت‌شناسی اوستایی و خواندن کتیبه‌های فارسی باستان متمرکز شد. رویکرد دیاکرونیک در قبال ایران با دانش غنی لوکوک درباره زبان‌های هندی-ایرانی و ایران میانه و نیز پیشرفت‌های او در زمینه آواشناسی و پالئوگرافی خط میخی ایران باستان به ترجمه کامل کتیبه‌های هخامنشی با در نظر گرفتن نسخه‌های موازی عیلامی و بابلی منجر شد.

ترجمه لوکوک از اوستا با پر کردن خلاء دسترسی به منابع اولیه در مطالعات ایرانی، آن را به اثری منحصر به فرد تبدیل کرد. آثار وی در زمینه نوع‌شناسی ایرانی به او اجازه داد تا فرضیه‌ای را درباره زیستگاه بدوی کردها ارائه کند. او همچنین تحقیقاتی گسترده در خصوص لهجه، دستور زبان و متون سیوندی و نیز تحقیقاتی مفصل در خصوص لهجه‌هایی که در کرمان باستان صحبت می‌شد، انجام داده است.

دکتر لوکوک با اطمینان به این که تحقیق درباره زبان‌ها، مذاهب و فرهنگ‌های ایران باستان نمی‌تواند از نخستین آثار تاریخی ادبیات فارسی جدا در نظر گرفته شود، همواره توجه ویژه‌ای به نقش مرکزی شاهنامه داشته و ترجمه کاملی از آن را به زبان فرانسه بر اساس نسخه ژول مول ارائه کرده است.

